

Kirjade ja pakkide postiraha.

Pihkirjade eest on terweš Wenemaal 7 kop. Iga loodi pealt, linnades aga 3 kop. Iga kirja eest linnis 3 naela raskesti postiraha maksta. Kõikpeale on saadetud trükitööde eest tuleb iga 4 loodi pealt 2 kop. maksta. Kirja kinnitamine maksab peale postiraha 7 kop. Kui kinnitatakse kiri posti peal kaduma läheb, siis on kirja-saajal õigus 10 rubla iga kadunud kirja eest kahjutatumist nõuda. Selle juures ei ole tal muud tarmis, kui kinnitamise kviitungi ette näidata. Kirjamarkisid saab posti pealt, tükk 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 35, 50, 70 kop. ja 1, 3¹/₂ ja 7 rubla. Markidega kirja ümbrikud maksavad 5¹/₂, 7¹/₂, 10¹/₂, 14¹/₂ ja 20¹/₂ kop. tükk, lahtised postkaardid 3 ja 4 kop., kui wastud ette ära maksetakse 6 ja 8 kop. tükk. Tembeidatud ümbrikuid ei wõi raha saamiseks mitte tarwitada. Pakkide saamiseks kulu on: 1) Euroopa Wenemaal Kaulaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Osta-Siberis: Turkestanis Transkaspia kuberm. ja Turgal maakonnas kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommsu-Siberis: Jenisei, Irkutski ja Jakutski kubermangudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sahalul saarega ja swantungi maakonnas kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakkide eest, mis üle 12 naela saaluvad, saab iga naela eest järgmist maksu wõetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kwitungi eest ei saa maksu wõetud. Kui pakk posti peal kaduma läheb, maksab postiwaitisud saajale kwitungi ettenähtamise peale wahi blina wälja, aga ainult siis, kui hind saamiseks juures üles on antud; iihwakkide eest, mille hind mitte üles on antud pole, ei wastuta posti waitisud mitte. Sinaapaki juures peab praikiri „Ихное“ (hinnaline) teidma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Pakkide, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta posti peal mitte wastu.

Kahakirjade eest, mille juures „Денежное — pyda.“ adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kuni 100 rublani 25 kop., iga juuretuema 100 rubla pealt 15 kop.; — wäljamaale iga Wenemaa piiriala maadele, nimeit Saksamaale, Austria-Ungria maale, Türgi-maale ja Numänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maale 10 kop.

Postisaadetused sõjemaksmise teel on lubatud Saksia-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summadest: 216 markli Saksamaale, 254 krooni Austriale ja 266 frankli Prantsuse-maale ja Helweetsiale. — Kätejaamise kulu on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja penningites, Austriale kroonides ja hellerites, Prantsusemaale ja Helweetsiale frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on kahesugune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terweš Wenemaal on 15 kop. Maks iga üksiku sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igaske Euroopa-Wenemaa kohta, Soomemaale ja Kaulaasiale 5 kop. 3) Afa-Wenemaaale 10 kop.

Stempelmargid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kwitungide peale, millest kwiteeri ja oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja akide peale, selle wäärtus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ta kuni 80-ne lehelülgele fontoraamatute peale, sellele wõla peal wõetud kampa ksekirjutatud laob; 15-ne kopikaline stempelmark seltsiliste-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, jundimise- ja riikimise tähtede ning attestatsioonide ja kaebud-kirjade peale igaske kohta. (Wastuse tarmis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-he rublaline stempelmark on wõltskirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Ilus Tutta.

Kombepilt wanast hääst ajast. Eugen Schmitti järele.

See oli 1399 a. juwel, kui Pommeri linnake Bahni uulitsatel ühel ennelõunel wahi kára tõusis. Tore põder jooksis läbi linna ja sünnitas tema elanikkude keskel hirmu ja äritust. Korjades põgenesiwad lapsed pödra eest, kuna täiskaswanud mehed ja koerad edasitormawa looma eest küll kõrwale põikasiwad, kuid siis aga teda tagajama hakkasiwad. Põder jooksis pärjermeisteri Wahli õue. Sulased löiwad kohe wärawa sinni ja tungisiwad siis kirweste ja kangidega pödra kallale, kes ennast ühes nurgas pääietungijatele wastu pödras. Tema wastupanek oli aga asjata. Juba mõne minuti pärast saiwad sulased temast jagu.

Pärjermeister Wahl ei olnud mitte wähe uhke selle päale, et põder just tema õues ära oli tapetud, sest loom oli Detlew von Walmoodeni metsast pärit; kes linnaga ammust ajast saadil waenus elas.

Sinnalased käisiwad Detlew von Walmoodeni metsades hagu korjamas ja heina lõikamas. Selle eest pidiswad nad aga hääks wõtma, kui jahiloomad metsast nende põldudele tungisiwad ja jääb kahju tegiwad. Sellega ei olnud aga linnalased rahul, waid tapiswad pödrad ja metssead ära, kui need nende põldudele tuliwad. Walmooden tajus aga jeda arwatawat ülekohut sellega, et linna elanikud, kui need tema metsast puid wiisiwad, kinniwõtta ja lossi keldrisse kinnipanda lastis ja neid alles siis wabastas kui linnalised lahtiostmise raha oliwad maksnud.

Detlew von Walmooden oli kahesümne aastane noor-meel; alles hiljuti oli ta isalt juure mõisa pärandanud ja mõijaga ühes ta waenluse Bahni linnakele wastu.

Waeuast mõni minut oli pödra tapmisest Wahli õues mööda läinud, kui wäljast äge koerte haukumine kuulud. Detlew von Walmoodeni jahikoerad tormasiwad läbi uulitsate